

[Koføed.]

fiskeriet — måske den slags fiskeri, som formanden for Dansk Fiskeriforening, Søren Knudsen, mente var det eneste, der ikke var underlagt kvoteringer. Jeg vil lade andre dømme, om Søren Knudsen har ret.

Fremskridtspartiet ønsker i sin forespørgsel at vide, hvad regeringen foretager sig. Hvad er så fremskridtspartiets fiskeripolitik? Den er tilsyneladende, ifølge udtalelser fra såkaldte fremtrædende folk inden for dette parti (*Tilråb fra tilhørerpladserne: Højer!*).

Anden næstformand (*Nathalie Lind*):

Jeg må gøre opmærksom på, at efter folketingets forretningsorden — det fremgår indirekte af § 38 — skal tilhørerne forholde sig rolige og tavse. Alle er velkomne til at overvære forhandlingerne, men må følge de regler, der gælder herinde.

Koføed (V):

Fremskridtspartiets fiskeripolitik vil jeg gerne have noget at vide om. Jeg kunne ønske at vide, hvad deres politik er, når man nu ønsker at vide, hvad regeringen vil foretage sig.

Så vidt jeg kan forstå, er fremskridtspartiets fiskeripolitik tilsyneladende — hvis man nu skal tage efter de fremtrædende folk, der udtaler sig tidligt og silde om dette erhverv —: ingen kvotering. Man siger: fisk bare los. Tro ikke på biologerne, og I skal give pokker i de bestemmelser, der kommer fra ministeren. De, der ikke kan klare sig, må gå fallit, for fremskridtspartiet vil ikke give offentlige midler til dette erhverv. Jo, siger fremskridtspartiet, vi har én løsning: vi fjerner indkomstkatten. Det er en vældig trøst for fiskerne i en situation, hvor der ingen indkomst er. Endelig siger man — det er formanden for partiet — at man skal blot fjerne hr. Dalsager og alle hans gerninger, så bliver alt godt. Så ved vi det.

Tilbage er selve problemet, som det drejer sig om, nemlig dansk fiskeri. De sidste ugers aviser og radio og fjernsyn har været vældig optaget af problemerne omkring fiskeriet. Næsten dagligt er den undrende offentlighed blevet præsenteret for dette erhvervs problemer, og mange har fremsat deres uforgribelige meninger og løsninger herpå. For øvrigt et ganske typisk billede på, hvordan

moderne kommunikation foregår. Fiskeriet har jo i mange år haft en vældig betydning som eksporterhverv. Med en eksport på 2,7 mia kr. i 1974 er det egentlig betegnende, at den undrende offentlighed først nu får en nogenlunde information om erhvervet. Det er i og for sig typisk for vores kommunikationsproblem i Danmark. Når der opstår en kritisk og navnlig negativ situation, så er alle offentlige medier vældig parate til at understøtte strømningerne i den retning.

Fiskeriets problemer skyldes, så vidt jeg kan se, et sammentræf af flere begivenheder. En del af disse har fiskeriet fælles med erhvervslivet som helhed. Fiskeriets situation er ligesom i andre erhverv præget af en omkostningskrise. Der er for høje renter, lønomkostningerne inden for fiskeindustrien, forædlingsindustrien, er for høje, og de højere oliepriser har direkte og indirekte indvirket på omkostningerne ved den primære produktion, nemlig i fiskerkutterne. Og disse fordyrelser har erhvervet ikke kunnet kompensere gennem højere eksportpriser på grund af den almindelige afmatning inden for markedet.

Den almindelige reaktion under sådanne forhold er, at man forsøger at øge produktionen, dvs. man arbejder sig igennem krisen ved at forsøge at fange større mængder. Men så opstår det uheldige sammentræf, at dette bliver bremset af kvoteringsbestemmelser for vore traditionelle fiskearter.

Jeg skal herefter beskæftige mig med kvoteringsbestemmelserne som sådanne. Principielt må jeg på venstres vegne sige, at vi accepterer kvoteringsbestemmelser som et af midlerne til at regulere de fiskearter, der er i fare for at blive opfisket. Vi accepterer og finder det rigtigt at styrke det internationale samarbejde, som er ved at blive sat i system efter anden verdenskrig. Det er en sådan politik, der tjener vore nationale interesser bedst, for vi er nødt til at se i øjnene, at den moderne teknik, som fiskeriet i dag råder over, er så effektiv, at man kan befiske bestanden så hårdt, at den i værste fald går til grunde. Det vigtigste med kvoteringsbestemmelserne må være, at man gennem kvoteringerne får bragt bestandene så højt op, at de kan yde det maksimale.

For to af vore mest kendte fiskearter, torsk og sild, viste fangsttallene for sildenes vedkommende, at Nordsøen uden tvivl kan